

آموزه‌هایی از زندگی حضرت ابراهیم (ع) در کلام نماینده ولی فقیه در سازمان حج و زیارت

شکر نعمت‌های الهی

یکی از ویژگی‌های حضرت ابراهیم خلیل الرحمن این است که شاکر نعمت‌های خداوند بودند

(دیدار با جوانان حج‌گزار، ۲۴ خرداد ۱۴۰۳)

مدارا، دلسوزی و مهربانی با زائران

جلوه‌هایی از شخصیت حضرت ابراهیم (ع) مدارا، دلسوزی و مهربانی با زائران بوده است.

(گردهمایی مدیران کاروان‌ها، ۲۴ خرداد ۱۴۰۳)

خدمتگزاری به ضیوف الرحمان

توفیق خدمتگزاری به ضیوف الرحمان از جلوه‌های شخصیتی حضرت ابراهیم (ع) و فرزندش حضرت اسماعیل (ع) بود و مقام معظم رهبری بر ضرورت درس گرفتن از مشی و منش ابراهیم خلیل الله تاکید کرده‌اند.

(گردهمایی مدیران کاروان‌ها، ۲۴ خرداد ۱۴۰۳)

فراهم آوردن زمینه عبادت

اقدام مدیران مجموعه‌ها و کاروان‌ها در فراهم آوردن زمینه برای طواف، نماز و اعتکاف زائران تجلی منش و سیره حضرت ابراهیم (ع) است و ما باید تلاش کنیم جلوه‌های زندگی این پیامبر را بشناسیم و از آن درس بگیریم و این آموزه‌های ارزشمند را در زندگی خود پیاده‌سازی کنیم.

(گردهمایی مدیران کاروان‌ها، ۲۴ خرداد ۱۴۰۳)

توحید افعالی در حج

به جا آوردن حج برای رضایت خداوند متعال از جلوه‌های حیات ابراهیم خلیل الله است و اگر امروز منش ابراهیمی ماندگار شده، به خاطر اخلاص این پیامبر است.

(گردهمایی مدیران کاروان‌ها، ۲۴ خرداد ۱۴۰۳)

تبلیغ با حکمت و تدبیر

حضرت ابراهیم (ع) مبلغی بود که همراه با حکمت و تدبیر دین خدا را به مردم می‌رساند.

(گردهمایی مدیران کاروان‌ها، ۲۴ خرداد ۱۴۰۳)

اسوهای برای همه انسان‌ها

حضرت ابراهیم نقش‌آفرین و اسوه‌ای برای تمامی انسانها و نسل‌ها است.

(گردهمایی مدیران کاروان‌ها، ۲۴ خرداد ۱۴۰۳)

اخلاص در کار فرهنگی

ما ادامه‌دهنده راه حضرت ابراهیم (ع) هستیم و کار فرهنگی به بردباری، دلسوزی، انابه، اخلاص در عمل، آینده‌نگری، فهم مناسک و ابلاغ خردمندانه نیاز دارد.

(همایش خادمان فرهنگی، ۲۲ خرداد ۱۴۰۳)

مقام ابراهیم

بر اساس آیات قرآن کریم از مقام ابراهیم به عنوان نمازگاه نامبرده شده است و الزام به اقامه نماز طواف پشت مقام ابراهیم اقتدا به امام در نماز طواف است.

(تجلیل از خانواده شهدای حاضر در حج، ۲۲ خرداد ۱۴۰۳)

پاکبازی در راه خدا

حضرت ابراهیم (ع) در تمامی زمان‌ها الگوی معنوی و نجات‌بخش بود. از درس‌های حضرت ابراهیم پاکبازی در راه خدا، ستایش‌گری و شکرگزاری است.

(همایش سراسری روحانیون و حجاج اهل سنت، ۲۲ خرداد ۱۴۰۳)

دفاع از مظلوم

دفاع از مظلوم درسی است که از حضرت ابراهیم (ع) می‌گیریم. همان‌طور که مردم اکنون در کشورهای دیگر و از جمله خود آمریکا بر اساس فطرت الهی خود از فلسطین دفاع می‌کنند. ما نیز دشمنان خدا و ظالمان را نکوهیده و نفرین می‌کنیم.

(همایش سراسری روحانیون و حجاج اهل سنت، ۲۲ خرداد ۱۴۰۳)

مؤسس برائت

حضرت ابراهیم (ع) مؤسس برائت است و ابراهیم‌شناسی، گام عملی و مهمی در این زمینه به شمار می‌رود. امر برائت، امر فطری انسان است و اگر شخصیت حضرت ابراهیم (ع) و منش ایشان به خوبی شناخته شود، منطق قرآنی برائت نیز به خوبی منتقل خواهد شد.

(نشست خبری در فرودگاه امام خمینی (ره)، ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۳)

روشنگری با برائت

یکی از آموزه‌های حضرت ابراهیم (ع)، برائت از دشمنان است. حج برائت؛ حج روشنگری و تبیین آموزه‌های آن پیامبر راستین الهی است.

(گفتگو با خبرنگاران در ورود به بعثه، ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۳)

وحدت در حج

یکی از آموزه‌های حضرت ابراهیم(ع) وحدت است. آموزه‌های ابراهیمی سال به سال خود را در جهان اسلام بهتر و بیشتر نشان می‌دهد.

(جلسه با ریاست مرکز پزشکی حج و زیارت، ۲۹ اردیبهشت ۱۴۰۳)

فضیلت حضرت ابراهیم(ع)

انبیای الهی هر کدام جایگاهی داشته‌اند، اما برخی انبیاء بر برخی دیگر فضیلت داشتند و در همین راستا، حضرت ابراهیم(ع) امام همه پیامبران و پیشوای تمامی ادیان ابراهیمی است و ایشان ظرفیت فوق‌العاده‌ای داشتند. خداوند متعال خطاب به نبی مکرم اسلام که راز خلقت هستی است، در آیه ۱۲۳ سوره نحل می‌فرماید: «ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا: سپس به تو وحی کردیم که از آیین ابراهیم حق‌گرای پیروی کن». پیامبر(ص) را مأمور می‌کند که از حضرت ابراهیم(ع) پیروی کند. احادیث زیادی وجود دارد که باید از مرام و منش ابراهیم خلیل‌الله درس بگیریم و پیروی کنیم.

(جلسه انس و معرفت، ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳)

حج ابراهیمی

بنیانگذار حج، حضرت ابراهیم(ع) است. ابراهیم خلیل‌الله از خداوند متعال خواست که مناسک را به او یاد دهد و ایشان با همتی که داشت دیوار خانه خدا را بالا برد.

(جلسه انس و معرفت، ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳)

آداب مهمانی

عبدالله بن عباس نقل کرده که حضرت ابراهیم(ع) نخستین کسی بود که از میهمان پذیرایی کرده و آداب میهمانی دادن را یاد داده است.

(جلسه انس و معرفت، ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳)

آداب شمشیرزنی

ابراهیم خلیل‌الله نخستین کسی بود که با شمشیر مبارزه کرد و حضرت لوط را که در دست رومیان اسیر بود، آزاد کرد.

(جلسه انس و معرفت، ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳)

تأسیس مناسک حج

حضرت ابراهیم(ع) پیامبری وظیفه شناس بود که مناسک حج را با الهام الهی به پا کرد و نخستین کسی بود که در راه خدا قربانی کرد.

(جلسه انس و معرفت، ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳)

تأسیس امت اسلامی

حضرت ابراهیم(ع) در راه خدا و به خاطر دین مهاجرت کرد و نخستین کسی بود که خداوند مردگان را به خاطر

او زنده کرد و او مؤسس امت اسلامی است.

(جلسه انس و معرفت، ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳)

امامت ابراهیم (ع)

خداوند در مورد حضرت ابراهیم (ع) می‌فرماید بعد از آن که او را آزمودیم امام قرار دادیم. یعنی آن ظرفیت باید آنقدر بالا باشد که حضرت حق آن را تایید کند و امام قرار دهد. کسی که به این جایگاه دست می‌یابد باید بر روی خودسازی کار کرده باشد و حضرت ابراهیم بعد از آزمایش‌های سه‌گانه بود که از مرحله نبوت به امامت رسید

(مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی (ره)، ۱۴ خرداد ۱۴۰۳)

نسل ابراهیمی

حضرت ابراهیم (ع) در کنار کعبه برای نسل خود دعا کردند و پیامبر (ص) فرمودند که من دعای مستجاب ابراهیم خلیل الله هستم.

(بازدید از سالن غذاخوری هتل البلد الطیب، ۱۸ خرداد ۱۴۰۳)

زیست مؤمنانه

حضرت ابراهیم (ع) یک چشم‌انداز طرح جامع زیست مؤمنانه داشت. او سختی‌های زیادی متحمل شد. از فلسطین به سرزمین مکه آمد و فرزند و همسر جوان خود را در این سرزمین تنها گذاشت و استقامت زیادی کرد تا دین اسلام استوار بماند.

(همایش حج در نگاه رهبری، ۲۰ خرداد ۱۴۰۳)

برکت مکه از دعای ابراهیم (ع)

قراردادن کعبه به عنوان محور عبادت از مبانی ارزشمند نظام‌نامه و چشم‌انداز حضرت ابراهیم (ع) است. آن حضرت برای این که این سرزمین از ثمرات و نعمت‌ها بهره‌مند باشد، دعا کرد که بخشی از این دعاها در آیاتی از سوره‌های بقره، حج و ابراهیم ذکر شده است.

(همایش حج در نگاه رهبری، ۲۰ خرداد ۱۴۰۳)

اخلاق ابراهیمی

حضرت ابراهیم (ع) همگان را به اخلاق، اخلاص و عبادت دعوت می‌کرد. او با حکمت و درایت توانست خورشیدپرستان، ماه‌پرستان و بت‌پرستان را قانع کند و در برخورد با دشمن هیچ کوتاهی نکرد.

(همایش حج در نگاه رهبری، ۲۰ خرداد ۱۴۰۳)

امت‌سازی

امت‌سازی از آموزه‌ها و درس‌های ارزنده منش حضرت ابراهیم (ع) است. ابراهیم خلیل الله جامعه مؤمنانه و جامعه اسلامی را به صورت امامت و امت بنا نهاد.

(همایش حج در نگاه رهبری، ۲۱ خرداد ۱۴۰۳)

هجرت برای اقامه دین

تمام زندگی حضرت ابراهیم(ع) درس است. یکی از کارهای آن حضرت هجرت برای اقامه دین خدا از شامات به سرزمین مکه است که تمام آن سنگلاخ و کوه بود. امروز هم پس از چندین هزاره مردم از سراسر دنیا در صف حضور به این سرزمین هستند.

(همایش راهنمایان حج، ۲۳ خرداد ۱۴۰۳)

مفهوم برائت

برائت از کسانی که غیر خدا را عبادت می‌کردند درسی است که حضرت ابراهیم(ع) به مؤمنان آموخته است. ملاک برائت بیزاری از عقیده دشمنی با خدا و دوری از رفتار شرک‌آمیز است.

(مراسم برائت از مشرکان، ۲۶ خرداد ۱۴۰۳)

درک رموز مناسک حج

تمام زندگی حضرت ابراهیم(ع) درس است و بسیاری از رموزی که در اختیار داشته‌اند همچنان دست نخورده باقی مانده است. به عنوان نمونه شیوه اقناعی در برابر ستاره‌پرستان و حیات موجودات در نزد حضرت ابراهیم از جمله علومی هستند که دست‌نخورده باقی مانده است. همچنین مناسک حج یکی دیگر از دستاوردهای حضرت ابراهیم(ع) است و به همین دلیل امام خمینی(ره) حج را حج ابراهیمی می‌نامند. درک رموز مناسک و معرفت پیدا کردن نسبت به آن در این سرزمین اهمیت دارد. جبرئیل هنگامی که در مسجد خیف بر پیامبر نازل شد دو مأموریت احیای حج و تعیین جانشین را به ایشان سپرد. ما باید مبتنی بر این آموزه، حج را که کمال دین است بجا بیاوریم و نسبت به آن تفقه داشته باشیم. همچنین در سرزمین وحی از فرصت توبه استفاده کنیم و چنانچه با کسی حساب و کتابی داریم آن را ببخشیم. خوب است در مسجدالحرام با خدا خلوت کرد و عمر خود را ورق زد و نام کسانی را که با هم تقار یا کدورتی داریم در ذهن مرور و کدورت را برطرف کنیم.

(همایش حج از دیدگاه رهبری، ۳ تیر ۱۴۰۳)

استقامت هاجر در کنار ابراهیم

در تاریخ همواره گروهی حق‌شکن بودند ولی پاکانی آمدند و راه را به انسان نشان دادند و آثار خواسته‌های نفسانی در دور کردن انسان از حقیقت را راهبری کردند. همراهی بانویی بزرگوار به نام هاجر، مکه را مکه کرد. نقش بانوانی همچون حضرت هاجر در تاریخ بشریت ویژه و منحصر بفرد است و اگر همراهی و ماندن آن حضرت در سرزمین مکه نبود دین ابراهیم خلیل الرحمن پا نمی‌گرفت. اگر پنجه‌های همراه با استحکام این بانو برای رمی شیطان نبود، دستان ابراهیم خلیل این قدرت را نداشت که فرزندش اسماعیل را در پیشگاه خدا قربانی کند. این سرزمین آرام آرام در اختیار فرزندان حضرت اسماعیل قرار گرفت. نقش حضرت هاجر برای تمام بانوان تاریخ قابل الگوگیری است. در طول تاریخ، این سرزمین دچار بیماری جهالت شد تا جایی که دختران را زنده زنده به گور کردند ولی پیامبر، جایگاه بانوان را تبیین کردند. برای همین یکی از درس‌های فراوان سفر حج ساخته شدن انسان است. در قرآن کریم سوره‌ای به نام نساء وجود دارد ولی درباره مردان چنین چیزی نیست. این عظمت زنان را در پیشگاه باری تعالی نشان می‌دهد. زنان فراوانی با پیامبر همراه شدند و در راه خدا و اسلام جانفشانی کردند که حضرت سمیه یکی از همین زنان است که در این سرزمین به شهادت رسید. حضرت خدیجه نیز بانویی فهمیده بود و پس از حصول اطمینان از محدامین از ایشان خواستگاری کرد در زمانی که پیغمبر نشده بودند، اما امین بودند. حضرت خدیجه به حق و امین بودن حضرت محمد جواب مثبت داد. در غزوه‌های احد و خندق حضرت زهرا(س) برای پانسمان صورت و تغذیه پیامبر نان آورد و در مساجد سبعه تنها

مسجدی که به نام یک زن نامگذاری شده به نام حضرت زهرا(س) است. همچنین نسیبه در چند غزوه همراه پیامبر بود و در جبهه احد قاتل فرزندش را کشت. هند، خواهر عبدالله بن حرام هم از این قبیل زنان هستند. حضرت زینب(س) نیز از بانوان مقاوم است. مقاومت این بانوان بود که به اسلام این جایگاه را داد. نام هرکس که با حق و حقیقت عجین شده از بین رفتنی نخواهد بود. قصه غزه هم با یاری خداوند مانند سایر جبهه‌های حق به پیروزی خواهد رسید. ما همه در حال امتحان هستیم که آیا ناممان در طومار حامیان غزه ثبت خواهد شد یا نه. سال‌هاست که می‌خواهند پرچم فلسطین را نابود و پرچم رژیم صهیونیستی را بالا ببرند، اما امروز شاهدیم که چگونه در جهان پرچم این رژیم کودک‌کش را لگد مال می‌کنند و پرچم فلسطین در سراسر جهان برافراشته شده است.

(همایش بانوان مقاومت اهل سنت، ۶ تیر ۱۴۰۳)

